

# Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Dit is nu al de vierde jaargang van *Mijn weekblad* die we deze week afsluiten. Volgende week beginnen we met de vijfde jaargang vol nieuwe verrassingen.



## ...en een gelukkig nieuwjaar!

Het is een merkwaardig jaar dar we nu gaan afsluiten. Bij mijn weten hebben de media zich nooit eerder zo willoos uitgeleverd aan de waan van de dag. Het ergste was eigenlijk de berichtgeving over Oekraïne, waar de westerse media het bestaan van de fascistische partij Svoboda in de regering hardnekkig negeerden. Daarentegen werd de beeldspraak van de koude oorlog weer van stal gehaald. Er werden troepen naar de Baltische staten gestuurd met ronkend nieuws alsof de derde wereldoorlog op het punt van uitbreken stond en Europa moest worden verdedigd tegen Poetin..

Het nieuws uit Afrika werd beheerst door Ebola, waarbij de dood van vele miljoenen aan andere kwalen, zoals honger en burgeroorlogen, maar terzijde werd geschoven..

Europa is geen schim meer van het machtige imperialistische continent dat de wereld met zijn vele koloniën aan zich onderwierp. Maar van de bescheidenheid die daarbij zou passen, merk je nog weinig. Die bescheidenheid tref je voorlopig

vooral bij de nieuwe machthebbers in Azië. Hoelang nog?

In de digitale wereld van vandaag lijkt het westen met Google en Apple nog de heersende macht te zijn met Silicon Valley als het centrum van die wereldmacht. Maar hoelang nog?

Intussen ziet het er naar uit dat de sportwereld is bezweken onder machtswellust en corruptie. Het grote geld heeft die wereld in zijn greep met onvoorstelbare beloningen voor topatleten, om van voetballers maar te zwijgen. Dat dit mateloos ongezond is en de strijd tegen doping tot een lachertje maakt, schijnt tot weinigen door te dringen. Ik hoop dat de kinderen aan hun sport meer plezier beleven dan alleen die droom dat ze ooit schatrijk kunnen worden.

## En alle familieverhalen (1)

De actualiteit zal ik wel blijven volgen, maar in de nieuwe jaargang zal ik uitgebreid ingaan op alle familieverhalen uit mijn geheugen, van neven en nichten, achterneven en – nichten, verre ooms en tantes. Het zal een bonte stoet worden en ik vraag bij voorbaat excuses voor het feit dat ik hun privacy schend in deze kleine vriendenkring.

De lijst wordt aangevoerd door mijn neef Tjerk Oosterhuis. Hij verdient die plaats omdat hij mij altijd als eerste in december een kerstkaart stuurt. Maar meer nog omdat hij als penningmeester van de vereniging TIMS zich uitslooft voor de belangen van onze laatste historische molens. Boeiend is vooral hun tijdschrift *Molinologie*. Meer daarover vind je op [www.molenkunde.eu](http://www.molenkunde.eu).

